

hefur í erindi nokkru, dags. 27. jan. p. á., er hann hefur sent hingað beina leið, **47**
 spurzt fyrir um það, 1. hvort sýslunefnd hafi eigi vald eða heimild til samkvæmt lands- **20. marz**
 höfðingjbrjefum 23. okt. 1880, 28. marz 1881 og 23. maí 1884, að veita hreppstjórum
 hæfilega þóknun af sveitarsjóði fyrir ritföng, og 2. hvort hreppsnefnd, ef svo sje, eigi
 sje skyld að greiða þóknunina, svo að heita megi, ef nauðsyn ber til, þvingunarsektum,
 ef boðum sýslunefndarinnar er eigi hlýtt. En áður hefur hann fengið úrskurð amtsráðs-
 ins í norður- og austuramntinu í þessu efni á fundi þess í júní f. á., út af kröfu er
 hann hafði gjört um þóknun fyrir ritföng úr sveitarsjóði Glæsibæjarhrepps, en hann er eigi
 ánægður með þann úrskurð.

Út af þessu læt jeg eigi hjálíða þjónustusamlega að tjá yður, herra amtmaður,
 til þóknanlegrar leiðbeiningar og birtingar fyrir ofanefndum hreppstjóra, að sýslunefnd-
 ir hafa hvorki samkvæmt hinum tilvitnuðu landshöfðingjbrjefum nje öðrum ákvörðun-
 um heimild til að skipa hreppsnefndum að greiða hreppstjórum þóknun fyrir ritföng úr
 sveitarsjóði.

Brjef landshöfðingja til stiptyfirvaldanna um kröfu til álags úr landssjóði 48
 til handa Viðvíkurkirkju. — Með þóknanlegu brjefi dags. 7. p. m. hafið þjer, herra **21. marz**
 amtmaður og háæruverðugi herra sent hingað 2 brjef, annað frá prestinum að Viðvík til
 stiptyfirvaldanna og hitt frá prófastinum í Skagafjarðarprófastsdæmi til biskups, og er
 þess farið á leit í brjefum þessum, að stiptyfirvöld og biskup komi því til leidar, að
 Viðvíkurkirkja fái greitt 400 kr. álag, er á hana hafi verið gjört með úttekt 30. júní
 1862, þá er konungsjörðin Viðvík með kirkjunni var afhent til prestsseturs í Viðvíkur-
 braudi samkvæmt konungsráskurði 25. sept. 1854 og dómsmálastjórnarbrjefi 31. okt.
 1861 í makaskiptum fyrir Hjaltastaði með hjáleigum, og leggið þjer það til út af nefnd-
 um brjefum, að jeg hlutist til um að áminnst álagskrafa, 400 kr., verði tekin upp í
 fjárlagafrumvarp það sem lagt verður fyrir næsta alþingi.

Út af þessu skal yður þjónustusamlega tjáð, að í ofanefndum konungsráskurði
 25. sept. 1854, er ekkert minnst á álag á Viðvíkurkirkju eða að hana skyldi afhenda
 eptir úttekt, og í ástæðunum fyrir úrskurðinum (Lovsamling for Island XV bls. 718)
 segir að eins að kirkjan sje í góðu standi og eigi að fylgja með í kaupinu, en ekkert er
 þar heldur minnst á neina úttekt eða álag. Það var því engin heimild til þess eptir
 nefndum konungsráskurði að afhenda kirkjuna eptir úttekt eða gjöra hið umkrafa álag
 á hana. En auk þessa er úttekt sú er framfór á kirkjunni, þá er álagið var gjört,
 byggð á alsendis röngum grundvelli, þar sem úttektarmennirnir gegn allri venju hafa
 miðað álagið við það, að kirkjan, sem var torfkirkja, yrði byggð upp af nýjusem timb-
 urkirkja, en á þennan galla á úttektinni benti hinn páverandi biskup prófastinum í
 Skagafjarðarprófastsdæmi, hinum samasem nú er þar prófastur, með brjefi dags. 17. marz 1864,
 er þjer, háæruverðugi herra hafið sent mjer eptirrit af eptir beiðni minni, og kvaðst
 biskup þá eigi vegna þessa galla á úttektinni geta farið fram á við stjórnina að fá hið
 gjörða álag, 200 rd., sem prófastur þá hafði mælt til að yrði borgað.

48 Að svo vöxnu máli get jeg eigi sjeð neina ástæðu til að hlutast til um, sam-
21. marz kvæmt tillögu yðar, að hið umkrafða álag verði tekið upp á fjárlagafrumvarpið fyrir
1890 og 1891.

49 Brjef landshöfðingja til amtmannsins yfir suðuramtinu og vesturamtinu um
25. marz sjerstakt manntalsþing fyrir Hafnahrepp. — Eptir að jeg hefi meðtekið þóknanlegt
brjef yðar, herra amtmaður, dags. 18. f. m., og þar með fylgjandi skjöl, vil jeg hjer-
með samkvæmt beiðni hreppsnefndarinnar í Hafnahreppi og meðmælum sýslumanns og
sýslunefndar í Kjósar og Gullbringusýslu veita samþykki mitt til að Hafnahreppur verði
eptirleiðis sjerstök manntalsþinghá og þingstaður þar fyrst um sinn í Merkinesi, og er
hreppsnefndin skyld til að sjá um, að ávallt sje til hæfilegt hús á þingstaðnum til
þinghaldanna.

Þetta er yður, herra amtmaður, tjáð til þóknanlegrar leiðbeiningar og birtingar.

50 Brjef landshöfðingja til sýslumannsins í Vestmannaeyjasýslu um endurborg-
25. marz un á tolli af víuföngum, er lekið höfðu niður. — Með þóknanlegu brjefi, dags. 2.
nóv. f. á. hafið þjer, herra sýslumaður, sent hingað erindi frá Gísla kaupmanni Engil-
bertssyni á Vestmannaeyjum, þar sem hann fer þess á leit, að sjer verði endurgoldinn
tollur af 133 pottum af 16° brennivíni, sem lekið hafi úr tunnu, er hann hafi meðtek-
ið með skipinu «Sömanden», er kom til Vestmannaeyja frá Kaupmannahöfn 28. sept.
f. á. Fylgdi erindi þessu útskrift úr aukarjettarbók sýslunnar, innihaldandi skýrslu um
rjettarhald 16. okt. f. á. þar sem yfirheyrðir voru eptir beiðni kaupmannsins 4 menn,
er verið höfðu í vinnu við uppskipun úr «Sömanden» og báru 2 af þeim, að af alls 3
brennivínstunnum, sem fluttust til tjeds kaupmanns með skipinu, hafi 1 verið alveg tóm
að þeirra áliti.

Út af þessu undanfelli jeg ekki hjermeð þjónustusamlega að tjá yður til þókn-
anlegrar leiðbeiningar og birtingar fyrir Gísla kaupmanni Engilbertssyni, að með því að
hann hefur eigi farið svo að, sem fyrirskipað er í lögum nr. 10, 11. febr. 1876 3. gr.
og kallað hlutadeigandi lögreglustjóra til í tíma að rannsaka hina umræddu tunnu og gefa
vottorð um að lekinn hafi í raun og veru átt sjer stað, þá geti krafa hans um endur-
gjald á tolli af ofanámgetnum 133 pottum af 16° brennivíni ekki orðið tekin til
greina.

51 Staðfesting konungs að mandatum á reglugjörð fyrir gullbrúðkaupslegat
25. febr. Bjarna amtmanns Þorsteinssonar og konu hans, frú Þórunnar Hannesdóttur.

Vjer Christian hinn níundi af guðs náð Danmerkur konungur, Vinda
og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Sórmæri, Þjettmerski, Láen-
borg og Aldinborg.

gjörum kunnugt: með því að allraþegnsamlegast hefur verið sótt og beðið um allra-
hæstu staðfestingu Vora á reglugjörð, sem búin hefur verið til af stjórn legats nokkurs,
sem stofnað hefur verið út af gullbrúðkaupi Bjarna amtmanns Þorsteinssonar og konu
hans Þórunnar Hannesdóttur, fæddrar Finsen, og sem kallast gullbrúðkaupslegat Bjarna